

<div></div>
עין משפט <div>נר מצוה</div>
<p>א א מיי' פיה' מהל' אסורי ביאה הל"ו סמג לאזין קול טושיע יויד פי קלא סעי' א ועיש כהנה"ס: ב ב ג שם כנה"ס: ג ה מיי' פיט' שם הל' טט ועיש סמג שם טוש"ע יויד פי קל ספיך מהל' ד ה מיי' שם הל' לג ועיש טוש"ע שם ספיך טט: ה ו ז מיי' שם הל"ו ועיש טוש"ע שם ספי' י:</p>
<div></div>
תוס' הרא"ש

האשה, במזנקת. פרש"י אצל עומדת אי אפרס לה לזנק וקשה לפירושו דא"כ ליפלוג ביושבת בן מונקת לשוחותן דהוי רבוחא טפי לאבסומיעין דאפי' יושבת טמאה בשוחותה. וי"ל טמאה פסוק ליה דאין צריך לפרש בשוחותן משום דכל עומדת שוחותת אינ' לרבוחא דר' יוסי וקשה דאפי' בעומדת ושוחותה מטהר, מהיה נראה לפרש דעומדת אפשר לה לזנק והי'פ' דסוגיא דאפי' שוחותין יושבת נמי ניבא מי רגלים הדור למקור ואיתוהי דם. דסיד' דמתניתין אייתי בכל ענין בין במזנקת בין בשוחותן חילקך פריך כי היכי דעומדת טמאה כהדא לריעותא במה שאין נפתח שויכולו מממיה רגליה לצאת כהדאי אלא נעצרין שם ואיכא למימר דהדור למקור ואיתוהי דם. אפי' דאיכא חדא לטיבותא דמוקת יושבת נמי תהא טמאה היכא דשוחותת כיון דאיכא חדא לריעותא ומשני כולה מתניתין מיירי במזנקת וחתי' לטיבותא בעינן חילקך עומדת אפי' דמוקת טמאה דאין רחמה נפתח ויושבת נמי אי שוחותת טמאה והא דלא מפליג ביושבת לטמא היכא דלא זינקת דניחא ליה טפי לאבסומיעין דעומדת טמאה אפי' דיונק: **דילמא** בחר דתמו מיא אתו דם. אין לפרש שאחר שכלו מימי רגליה אתא דמה כי אורחיה מן המקור דאיכ' בשעה ויושבת נמי לפרוך דילמא אתא דם מן המקור כי אורחיה כשאר אשה שהיא רואה אלא דאי פשיטא ליה מרלא חזיא קודם שהתחילה לעשות צרכיה אלא אחרי כן הא דם לא ממילא אתא כי"א ע"י מי רגלים ופשיטא למקור וחביאו הדים עמהם והכי פריך אפי' מונקת דילמא בחר דפסקה מלזנק בעינא דסיימי מיא שאינן באין עוד בגבורה אלא שותתין הדור למקור ואיתוהי דם: וכן אור ליה ר' אבא לקולא הלכה כר' יוסי. וי"מ לקלא שם גברא הוא משום דקשה להו אמאי איצטריך ליה למימר לקולא ממיילא דיעינן דר' יוסי הוא דמיקל. וגו"ל לפרש לקולא בכל מקום שהוא מיקל דלא חימא דוקא בסיפא דאיכא ספק ספיקא אלא אפי' ברישא דחדא ספיקא אורי כותיה: **מרלא** קתני ר"מ ור' יוסי מטהרין. ותימה אי מטמא אי"כ ליתני בסיפא ר"מ ור"ש מטמאין. וי"ל משום דר"ש מטמא אפי' באשה יושבת כדאמרין בסמוך: **ותני** כותיה דר' יוחנן איש ואשה וכו'. הקשה ר' מאיר דילמא הכא ביושבין איירי ובהא מורי ר"ל דר"מ מטהר וכי"א אי ביושבים מאי אידיא איש ואשה דהוי ספק ספיקא אפי'

נמ:

האשה, מאי שנא עומדת דאמר הדור מי רגלִים לַמְקוֹר ואייתי דב. פרש"י כריש פירקין דלעיל דאידי דדחיק לה עלמא דמעומד השמינה ולא יכלה לעזור הדור מי רגלים למקור ואייתי דס יושבת נמי לימא הדור מי רגלים להשחא נמי דחיק לה עלמא ומשני במזנקת מקלחת כיון דנפיק כי אורחיה לא דחיק לה ולא הדור מי רגלים למקור ^(א) דאין דרך לדס מקור ללאט עס מי רגלים אצל שותמת אידי דמוקמה אנפשה איכא למימר הדור כאילו עומדת אצל עומדת אי אפשר לה לזנק ופריך מונקת נמי נהי דלא הדור למקור מיכו מאן לימא לן דבהדי מי רגלים אתא דנימא ודאי לאו ממקור הוא דאתא כיון דאתו כדהי מי רגלים אלא ממקום מי רגלים כלא ומכה יש כה דלמא בחר דתמו מיא אתא דם ממקור ולא ממיי רגלים ע"כ לשון רש"י וקשה על מה שפי' דעומדת אי אפשר לה לזנק א"כ אמאי נקט כלל עומדת לא ליתני אלא יושבת וליפלוג בין מונקת לשותמת ויש ליישב פ"ה דנקט עומדת משום דפסיקא ליה לעלוס שותמת היא אי נמי משום ר' יוסי נקט לה דאפי' בעומדת שאין רחמה נפתח מטהר ועוד יש לומר דעומדת שפיר אפשר לה לזנק והמקשה היה סבור דמתניתין איירי בכל ענין בין בשותמת בין בזונק ולהכי פריך מאי שנא עומדת דטמאה משום חדא ריעותא דאין רחמה נפתח אע"ג דמוקת יושבת נמי תהא טמאה היכא דשותמת ומשני דכלה איירי דיוקא במזנקת והא דלא מפליג ביושבת גופה וליתני דטמאה בשותמת משום דצעי לאשמועינן דעומדת טמאה היא אפי' מונקת ועוד י"ל דהמקשה סבר דאיירי מתני' בשותמת דצמזנקת אפי' עומדת טהורה דליכא למימר הדור האילן ומונקת ולהכי פריך יושבת כיון דשותמת ואיכא חדא לריעותא ומשני דאיירי במזנקת ואפילו הכי עומדת טמאה דאיכא למימר הדור כו' וצעינן תרמי לטיבותא:

דלמא בחר דתמו מיא.

פירוש אפילו במזנקת דלמא בחר שהניחה מלזנק ושותמת הדור למקור ואפי' דס אצל על פי' הקונטרס דפי' דללחר שכלו מי רגלים אתא דם כי אורחא קשה דאס כן צשעה שמזנקת נמי לפרוך דילמא כה דס כדרכו כשאר אשה שהיא רואה אלא ודאי פשיטא ליה מדלא חזיא קודם עשיית צרכיה או אחר כך אס כן הדס לאו ממילא אתא אלא על ידי מי רגלים שחזרו למקור ואתא דם ושמה צשעת זינוק אי אפשר לדס לצא כדרכו שמחמת הזינוק נסתם המעיין של דס: **ובן אורי** ד"ה **רבי אבא** דקלא נראה דקלא שם מכס אצל ל"ג לקולא דמה לו להזכירו:

מרלא קאמר ר' מאיר ור' יוסי מטהרין. וא"ת אדרבה

מדלא קאמר רבי מאיר ורבי שמעון מטמאין שמע מינה שרבי מאיר מטהר וי"ל דלא הוה מזי למיתני הכי

דלא מסיק דחוקת דמיס מן האשה ומהא מסיק לקמן דר' שמעון מטמא אפילו ואשה יושבים

האשה, אס עומדת. מפרש בגמרא: **לריבין**. מי רגלים: ר' יוסי מטהר. דהא אפי' באשה גרידתא מטהר דליכא אלא חד ספק ספק כה מן המקור ספק כה ממקום מי רגלים וכ"ש הכא דלמא מאיש אתו. ובגמרא פרכין השתא כחד ספק מטהר

כתרי ספקי מיציעיא: **גב' צמונקת**. מקלחת דכיון דנפק בקילוח כי אורחא לא דחיקא ולא הדור מי רגלים למקור ואין דרך דס מקור ללאט עס מי רגלים אצל שותמת אידי דמוקמה אנפשה הוא ואיכא למימר הדור כאילו עומדת אצל עומדת אי אפשר לה לזנק: **מונקת**. ^(א) נהי נמי דלא הדור למקור מיהו מאן לימא לן דבהדי מי רגלים אתא דנימא ודאי לאו ממקור הוא מדאתא כדהי מי רגלים אלא ממקום מי רגלים ^(א) ומכה יש כה: **דלמא בחר דתמו מיא אתא דם**. ממוקת מונקת נמי דלמא בחר דתמו מיא אתא דם אמר ר' אבא ביושבת על שפת הספל ומוזנקת בתוך הספל ונמצא דם בתוך הספל דאם איתא דבחר דתמו מיא אתא שפת הספל איבעי ליה לאשתכוחי אמר שמואל ואמרי לה אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יוסי וכן אורי ליה רבי אבא לקלא הלכה כרבי יוסי: איש ואשה [וכו']:

איבעיא להו איש ואשה עומדין מה לי א"ר מאיר כי אמר רבי מאיר בחד ספקא אבל בספק ספקא לא מטמא או דלמא לא שנא אמר ריש לקיש היא היא ממאי מרלא קתני ר' מאיר ורבי יוסי מטהרין א"ה השתא רבי מאיר בספק ספקא מטמא בחד ספקא מיבעיא להודיעך כחו דרבי יוסי דאפילו בחד ספקא מטהר ואדמיפלגי בחד ספק להודיעך כחו דר' יוסי ליפלגו בספק ספקא להודיעך כחו דר' מאיר ^(א) כה דהיתרא עדיף ליה ור' יוחנן אמר כי קאמר רבי מאיר בחד ספקא אבל בספק ספקא לא אמר אם כן ליתני ר"מ ור' יוסי מטהרין אין הכי נמי ואיירי דסליק מרבי יוסי פתח בדרבי יוסי ורבי יוסי בחד ספקא מטהר בספק ספקא מיבעיא מהו דתימא הני מילי דיעבד אבל לבתחלה לא קא משמע לן תניא כוותיה דרבי יוחנן איש ואשה שעשו צרכיהן לתוך הספל ונמצא דם על המים רבי מאיר ורבי יוסי מטהרין ור' שמעון מטמא איבעיא להו אשה יושבת מה לי אמר רבי שמעון כי אמר רבי שמעון בעומדת דדחיק לה עלמא אבל יושבת לא או דלמא לא שנא ת"ש דתניא יושבת תולה עומדת אינה תולה דברי ר"מ רבי יוסי אומר בין כך ובין כך תולה ר"ש אומר בין כך ובין כך אינה תולה איבעיא להו איש ואשה יושבין מה לי א"ר שמעון כי אמר רבי שמעון עומדת דדחיק לה עלמא ויושבת דחד ספק אבל בספק ספקא לא אמר או דלמא ל"ש ת"ש כיון דא"ר שמעון חזוקת דמים מן האשה ל"ש עומדין ולא שנא יושבין: **בתנאי** יהשאיילה חלוקה לנכרית או לגדה הרי זו תולה בה יג' נשים שלבשו חלוק אחד או שישבו על ספסל אחד ונמצא עליו דם כולן טמאות וישבו על ספסל של אבן או על האיציטבא של מרחץ רבי נחמיה מטהר שהיה ^(א) רבי נחמיה אומר וכל דבר שאינו מקבל טומאה אינו מקבל כתמים: **גב'**

האשה, אס עומדת. מפרש בגמרא: **לריבין**. מי רגלים: ר' יוסי מטהר. דהא אפי' באשה גרידתא מטהר דליכא אלא חד ספק ספק כה מן המקור ספק כה ממקום מי רגלים וכ"ש הכא דלמא מאיש אתו. ובגמרא פרכין השתא כחד ספק מטהר

כתרי ספקי מיציעיא: **גב' צמונקת**. מקלחת דכיון דנפק בקילוח כי אורחא לא דחיקא ולא הדור מי רגלים למקור ואין דרך דס מקור ללאט עס מי רגלים אצל שותמת אידי דמוקמה אנפשה הוא ואיכא למימר הדור כאילו עומדת אצל עומדת אי אפשר לה לזנק: **מונקת**. ^(א) נהי נמי דלא הדור למקור מיהו מאן לימא לן דבהדי מי רגלים אתא דנימא ודאי לאו ממקור הוא מדאתא כדהי מי רגלים אלא ממקום מי רגלים ^(א) ומכה יש כה: **דלמא בחר דתמו מיא אתא דם**. ממוקור ולא מחמת מי רגלים: וכן אורי ליה לקלא. שם אדם שהזנך לדכר: **איש ואשה עומדין מאי אמר כה ר' מאיר**. דמטמא כהשה עומדת הכא איכא ספק ספקא להקל דלמא מאיש אחי ואפילו אס תמני לומר דמינה אתא דלמא לא הדור מי רגלים למקור וממקום מכה כה: **היא היא**. כי היכי דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכי נמי מטמא כהיש ואשה עומדין: **כחד ספקא מיציעיא**. ולמה ליה לפלוגי ר"מ כרישא לאשמועינן כסיפא ר"מ מטמא דלשתמעו תרוייהו: **דיעבד**. כגון שנתעסקה צטהרות אצל לכתחלה אומרין לה אל תתעסקי: **קמ"ל** ממשנה ימירתא דלא אלטריך דאפי' לכתחלה קאמר: **אשה**. לחודה יושבת ועושה צרכיה ונמצא דס כספל: **מה לי א"ר שמעון**. מי אמרי' כי א"ר שמעון בעומדת דכיון דעומדת אפי' איכא איש כדהי מטמא דכיון דלמר ר"ש חזקת דמים מן האשה אין כאן ספק ספקא אצל יושבת ודאי ממקום מי רגלים אתא ותולה כמה: **איש ואשה יושבין מה לי אמר ר"ש**. מי אמרי' כי אמר מתני' בעומדין ואלימא ליה עומדת דאפי' כתרי ספקי מטמא וצרייתא נמי דמטמא ר"ש ביושבת משום דליכא איש כדהי אצל הכא דתרמי לקולא יושבת ואיש כדהי לא: **ס"ט**. מדקתני חזקת אלהא לא מספקא דם כהיש כלל: **בתנאי** **השאיילה** חלוקה לנכרית או לגדה. ואחר כך לצשתה היא ומלאה עליה כחם: הרי זו טולה כה. וטהורה דכיון דגדה היא לא מקלקלה לה מידי וגכרית נמי טמאה ותילא כה. אצל ישראלית טהורה ושאלה חלוק מחציתה כה טהורה ואחר כך לצשתה מחציתה שתינן טמאות כדקתני שלש נשים כו' דכיון דאי תליא כה מקלקלה לה מאי חזית דמקלקלה לה להך טפי מהך: **של אבן**. שאינו מקבל טומאה. וספסל דרישא כשל עץ דרזאי ליטמא כמושב הזז והגדה: **אין מקבל כתמים**. כלומר לא גזר על כתמים. טעמא דרבי נחמיה מפרש בגמרא [ג:]: **גב'**

דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכא איכא ספק ספקא להקל דלמא מאיש אחי ואפילו אס תמני לומר דמינה אתא דלמא לא הדור מי רגלים למקור וממקום מכה כה: **היא היא**. כי היכי דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכי נמי מטמא כהיש ואשה עומדין: **כחד ספקא מיציעיא**. ולמה ליה לפלוגי ר"מ כרישא לאשמועינן כסיפא ר"מ מטמא דלשתמעו תרוייהו: **דיעבד**. כגון שנתעסקה צטהרות אצל לכתחלה אומרין לה אל תתעסקי: **קמ"ל** ממשנה ימירתא דלא אלטריך דאפי' לכתחלה קאמר: **אשה**. לחודה יושבת ועושה צרכיה ונמצא דס כספל: **מה לי א"ר שמעון**. מי אמרי' כי א"ר שמעון בעומדת דכיון דעומדת אפי' איכא איש כדהי מטמא דכיון דלמר ר"ש חזקת דמים מן האשה אין כאן ספק ספקא אצל יושבת ודאי ממקום מי רגלים אתא ותולה כמה: **איש ואשה יושבין מה לי אמר ר"ש**. מי אמרי' כי אמר מתני' בעומדין ואלימא ליה עומדת דאפי' כתרי ספקי מטמא וצרייתא נמי דמטמא ר"ש ביושבת משום דליכא איש כדהי אצל הכא דתרמי לקולא יושבת ואיש כדהי לא: **ס"ט**. מדקתני חזקת אלהא לא מספקא דם כהיש כלל: **בתנאי** **השאיילה** חלוקה לנכרית או לגדה. ואחר כך לצשתה היא ומלאה עליה כחם: הרי זו טולה כה. וטהורה דכיון דגדה היא לא מקלקלה לה מידי וגכרית נמי טמאה ותילא כה. אצל ישראלית טהורה ושאלה חלוק מחציתה כה טהורה ואחר כך לצשתה מחציתה שתינן טמאות כדקתני שלש נשים כו' דכיון דאי תליא כה מקלקלה לה מאי חזית דמקלקלה לה להך טפי מהך: **של אבן**. שאינו מקבל טומאה. וספסל דרישא כשל עץ דרזאי ליטמא כמושב הזז והגדה: **אין מקבל כתמים**. כלומר לא גזר על כתמים. טעמא דרבי נחמיה מפרש בגמרא [ג:]: **גב'**

דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכא איכא ספק ספקא להקל דלמא מאיש אחי ואפילו אס תמני לומר דמינה אתא דלמא לא הדור מי רגלים למקור וממקום מכה כה: **היא היא**. כי היכי דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכי נמי מטמא כהיש ואשה עומדין: **כחד ספקא מיציעיא**. ולמה ליה לפלוגי ר"מ כרישא לאשמועינן כסיפא ר"מ מטמא דלשתמעו תרוייהו: **דיעבד**. כגון שנתעסקה צטהרות אצל לכתחלה אומרין לה אל תתעסקי: **קמ"ל** ממשנה ימירתא דלא אלטריך דאפי' לכתחלה קאמר: **אשה**. לחודה יושבת ועושה צרכיה ונמצא דס כספל: **מה לי א"ר שמעון**. מי אמרי' כי א"ר שמעון בעומדת דכיון דעומדת אפי' איכא איש כדהי מטמא דכיון דלמר ר"ש חזקת דמים מן האשה אין כאן ספק ספקא אצל יושבת ודאי ממקום מי רגלים אתא ותולה כמה: **איש ואשה יושבין מה לי אמר ר"ש**. מי אמרי' כי אמר מתני' בעומדין ואלימא ליה עומדת דאפי' כתרי ספקי מטמא וצרייתא נמי דמטמא ר"ש ביושבת משום דליכא איש כדהי אצל הכא דתרמי לקולא יושבת ואיש כדהי לא: **ס"ט**. מדקתני חזקת אלהא לא מספקא דם כהיש כלל: **בתנאי** **השאיילה** חלוקה לנכרית או לגדה. ואחר כך לצשתה היא ומלאה עליה כחם: הרי זו טולה כה. וטהורה דכיון דגדה היא לא מקלקלה לה מידי וגכרית נמי טמאה ותילא כה. אצל ישראלית טהורה ושאלה חלוק מחציתה כה טהורה ואחר כך לצשתה מחציתה שתינן טמאות כדקתני שלש נשים כו' דכיון דאי תליא כה מקלקלה לה מאי חזית דמקלקלה לה להך טפי מהך: **של אבן**. שאינו מקבל טומאה. וספסל דרישא כשל עץ דרזאי ליטמא כמושב הזז והגדה: **אין מקבל כתמים**. כלומר לא גזר על כתמים. טעמא דרבי נחמיה מפרש בגמרא [ג:]: **גב'**

דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכא איכא ספק ספקא להקל דלמא מאיש אחי ואפילו אס תמני לומר דמינה אתא דלמא לא הדור מי רגלים למקור וממקום מכה כה: **היא היא**. כי היכי דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכי נמי מטמא כהיש ואשה עומדין: **כחד ספקא מיציעיא**. ולמה ליה לפלוגי ר"מ כרישא לאשמועינן כסיפא ר"מ מטמא דלשתמעו תרוייהו: **דיעבד**. כגון שנתעסקה צטהרות אצל לכתחלה אומרין לה אל תתעסקי: **קמ"ל** ממשנה ימירתא דלא אלטריך דאפי' לכתחלה קאמר: **אשה**. לחודה יושבת ועושה צרכיה ונמצא דס כספל: **מה לי א"ר שמעון**. מי אמרי' כי א"ר שמעון בעומדת דכיון דעומדת אפי' איכא איש כדהי מטמא דכיון דלמר ר"ש חזקת דמים מן האשה אין כאן ספק ספקא אצל יושבת ודאי ממקום מי רגלים אתא ותולה כמה: **איש ואשה יושבין מה לי אמר ר"ש**. מי אמרי' כי אמר מתני' בעומדין ואלימא ליה עומדת דאפי' כתרי ספקי מטמא וצרייתא נמי דמטמא ר"ש ביושבת משום דליכא איש כדהי אצל הכא דתרמי לקולא יושבת ואיש כדהי לא: **ס"ט**. מדקתני חזקת אלהא לא מספקא דם כהיש כלל: **בתנאי** **השאיילה** חלוקה לנכרית או לגדה. ואחר כך לצשתה היא ומלאה עליה כחם: הרי זו טולה כה. וטהורה דכיון דגדה היא לא מקלקלה לה מידי וגכרית נמי טמאה ותילא כה. אצל ישראלית טהורה ושאלה חלוק מחציתה כה טהורה ואחר כך לצשתה מחציתה שתינן טמאות כדקתני שלש נשים כו' דכיון דאי תליא כה מקלקלה לה מאי חזית דמקלקלה לה להך טפי מהך: **של אבן**. שאינו מקבל טומאה. וספסל דרישא כשל עץ דרזאי ליטמא כמושב הזז והגדה: **אין מקבל כתמים**. כלומר לא גזר על כתמים. טעמא דרבי נחמיה מפרש בגמרא [ג:]: **גב'**

דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכא איכא ספק ספקא להקל דלמא מאיש אחי ואפילו אס תמני לומר דמינה אתא דלמא לא הדור מי רגלים למקור וממקום מכה כה: **היא היא**. כי היכי דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכי נמי מטמא כהיש ואשה עומדין: **כחד ספקא מיציעיא**. ולמה ליה לפלוגי ר"מ כרישא לאשמועינן כסיפא ר"מ מטמא דלשתמעו תרוייהו: **דיעבד**. כגון שנתעסקה צטהרות אצל לכתחלה אומרין לה אל תתעסקי: **קמ"ל** ממשנה ימירתא דלא אלטריך דאפי' לכתחלה קאמר: **אשה**. לחודה יושבת ועושה צרכיה ונמצא דס כספל: **מה לי א"ר שמעון**. מי אמרי' כי א"ר שמעון בעומדת דכיון דעומדת אפי' איכא איש כדהי מטמא דכיון דלמר ר"ש חזקת דמים מן האשה אין כאן ספק ספקא אצל יושבת ודאי ממקום מי רגלים אתא ותולה כמה: **איש ואשה יושבין מה לי אמר ר"ש**. מי אמרי' כי אמר מתני' בעומדין ואלימא ליה עומדת דאפי' כתרי ספקי מטמא וצרייתא נמי דמטמא ר"ש ביושבת משום דליכא איש כדהי אצל הכא דתרמי לקולא יושבת ואיש כדהי לא: **ס"ט**. מדקתני חזקת אלהא לא מספקא דם כהיש כלל: **בתנאי** **השאיילה** חלוקה לנכרית או לגדה. ואחר כך לצשתה היא ומלאה עליה כחם: הרי זו טולה כה. וטהורה דכיון דגדה היא לא מקלקלה לה מידי וגכרית נמי טמאה ותילא כה. אצל ישראלית טהורה ושאלה חלוק מחציתה כה טהורה ואחר כך לצשתה מחציתה שתינן טמאות כדקתני שלש נשים כו' דכיון דאי תליא כה מקלקלה לה מאי חזית דמקלקלה לה להך טפי מהך: **של אבן**. שאינו מקבל טומאה. וספסל דרישא כשל עץ דרזאי ליטמא כמושב הזז והגדה: **אין מקבל כתמים**. כלומר לא גזר על כתמים. טעמא דרבי נחמיה מפרש בגמרא [ג:]: **גב'**

דמטמא ר' מאיר באשה לחודה הכא איכא ספק ספקא להקל דלמא מאיש אחי ואפילו ואשה יושבים

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

<div></div>
מסורת הש"ס

(א) [לעיל די: ט:]: ט [בבבבב ס. וס"ג]: א [לעיל ג:ח:].

<div></div>
הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה מונקת נמי נהי דלא פליג: (ב) בא"ד מי רגלים באו ומכה: (ג) תוס' ד"ה האשה וכו' למקור ואין דין:

<div></div>
מוסף רש"י
האשה שהיא עושה צרכיה. מטילה מים (ועי' יד). אם עומדת טמאה. דכיון דדמוקת היא, הדור מי רגלים למקור ואייתי דם, ואם יושבת טהורה. דממקום מי רגלים הוא כה ואין טמא אלא דם המקור (שו"ט) ומכה יש לה ממקום מי רגלים שאין דרך דס נדה ללאט עס מי רגלים (יעי' י:). כה דהיתרא עדיף ליה. טוב לו להשמיטעו כה דכיון דממקו, שהא סומך על שטעונו ואינו יולא להאיר, אצל כה האוסרין אינן רואים, שהכל יסוין להחמיר ואפילו כדכר המומר (ביצה ב.). אינו מקבל כתמים. לא האוסרי חתמים גזרת כחם אלא על דבר המקבל טומאה (יעי' ט:).

<div></div>
תוס' הרא"ש (המשך)
אשה לחודה יושבת מטהר ר' מאיר דילמא להודיעך כחו דר"מ שאיצטריך ^(א) דכבר שמעינן ליה ממתניתין דאפי' באיש ואשה מטמא כדדייק לקמן ממתניתין. ועי'ל דמסתמא כה דר"מ ור' יוסי דאתא לאשמועינן דהוי כה דהיתרא וכח דהויכחא: אשה יושבת מה לי א"ר שמעון וא"ת דנפשוט דאפי' ביושבת מטמא מרלא תנא ר"ש מטמא כהדי ר"מ וי"ל דאיבעיא ליה אליבא דר' יוחנן דאמר דר"מ מטהר כסיפא אפי' בעומדת. ותימה לר' יוחנן נמי תפשוט אי ר"ש מטהר ביושבת א"כ ליתני נמי ר"ש ^(ב) כהדי ר"מ וי"ל דעירפא אייתי ליה מברייתא:

<div></div>
תוס' הרא"ש (המשך)
אשה לחודה יושבת מטהר ר' מאיר דילמא להודיעך כחו דר"מ שאיצטריך ^(א) דכבר שמעינן ליה ממתניתין דאפי' באיש ואשה מטמא כדדייק לקמן ממתניתין. ועי'ל דמסתמא כה דר"מ ור' יוסי דאתא לאשמועינן דהוי כה דהיתרא וכח דהויכחא: אשה יושבת מה לי א"ר שמעון וא"ת דנפשוט דאפי' ביושבת מטמא מרלא תנא ר"ש מטמא כהדי ר"מ וי"ל דאיבעיא ליה אליבא דר' יוחנן דאמר דר"מ מטהר כסיפא אפי' בעומדת. ותימה לר' יוחנן נמי תפשוט אי ר"ש מטהר ביושבת א"כ ליתני נמי ר"ש ^(ב) כהדי ר"מ וי"ל דעירפא אייתי ליה מברייתא:

(א) גי'ל וי"ל דלריש גל' אינעריך דכבר שמעינן וכו'.
(ב) נראה דג"ל דמתי' ליתני כרישא כדהי ר"מ.